

Serviceovens § 176 a. I de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter § 76, i en konkret sag overstiger en årlig udgift på 710.000 kr., refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.420.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct.

Stk. 2. Refusionsgrænserne og -beløbene i stk. 1 gælder ligeledes for en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte, hvis 4 eller flere børn i samme husstand er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold i et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3.

Stk. 3. Social- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter stk. 1 og 2.

2.4.2. Social- og Integrationsministeriets overvejelser

Regeringen ønsker at gennemføre en justering af den nuværende statslige refusionsordning, så kommunerne får en lidt højere refusion i de særligt dyre enkeltsager på området for udsatte børn og unge og ved anbringelser af store søskendeflokke.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at beløbsgrænserne for den generelle refusion ændres for kommunernes udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til børn og unge under 18 år samt til unge, der modtager støtte efter lovens § 76, (efterværn). Med den foreslåede ændring tilbageføres beløbsgrænserne for statsrefusionen for hjælp og støtte til børn og unge efter serviceloven til det niveau, der ved refusionsordningens indførelse gjaldt for 2009, opregnet med satsreguleringsprocenten til 2012-priser og afrundet til nærmeste 10.000 kr. Ordningen foreslås indført i en ny § 176 a, stk. 1 i serviceloven.

Formålet med den foreslåede justering af refusionsordningen i § 176 a, stk. 1, er at sikre, at den enkelte kommunes økonomi bliver mindre belastet, når kommunen eksempelvis anbringer et barn uden for hjemmet, og at kommunerne i fællesskab bærer en større del af udgifterne. Ordningen vurderes ikke at fratage kommunerne det samlede ansvar for udgiftsudviklingen på området og indebærer uændrede offentlige udgifter, da ordningen finansieres af kommunerne under ét ved regulering af bloktilskuddet.

Med ordningen sikres kommunerne refusion på 25 pct. for den del af de samlede udgifter til børn og unge, der overstiger 710.000 kr. årligt, og 50 pct. for den del af de samlede udgifter, der overstiger 1.420.000 kr. Det foreslås samtidig, at de angivne refusionsgrænser justeres en gang årligt med satsreguleringsprocenten. Beløbene afrundes til nærmeste 10.000 kr.

Forslaget skal ses i forlængelse af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«, hvor det fremgår, at »strukturen og finansieringen på anbringelsesområdet overvejes«.

Det foreslås samtidig, at der indføres en refusionsordning, der giver kommunerne mulighed for at få refusion for de samlede udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til anbragte børn i en enkelt familie, når der er tale om anbringelse af 4

eller flere børn. Ordningen foreslås indført i stk. 2 i den nye foreslåede bestemmelse i § 176 a i serviceloven.

Formålet med den foreslåede ordning er at sikre, at den enkelte kommune ikke påføres store udgifter vedrørende indsatsen over for en enkelt familie med mange børn, hvor det er nødvendigt at anbringe en hel søskendeflok. Med forslaget skærmes den enkelte kommunes økonomi mod særligt dyre anbringelsessager i familier. Dermed understøttes kommunernes budgetsikkerhed. Ordningen finansieres af kommunerne ved en regulering af bloktilskuddet.

Med ordningen sikres kommunerne refusion på 25 pct. for den del af de samlede udgifter til de anbragte børn, der overstiger 710.000 kr. årligt, og 50 pct. for den del af de samlede udgifter, der overstiger 1.420.000 kr. Ordningen gælder for anbringelser i henhold til servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, og for ophold i anbringelsessteder efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3. Refusionsordningen træder i funktion, når én kommune anbringer børn fra en husstand, og det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør 4 eller flere børn. De udgifter, der kan medregnes, er alle udgifter til foranstaltninger efter serviceloven i forhold til de anbragt børn, dvs. ikke kun udgifterne til anbringelserne.

Det foreslås samtidig, at også refusionsgrænserne i stk. 2 fastsættes til det niveau, der ved refusionsordningens indførelse gjaldt for 2009, opregnet med satsreguleringsprocenten til 2012-priser og afrundet til nærmeste 10.000 kr. i lighed med den foreslåede § 176 a, stk. 1.

Grænsebeløbene foreslås justeret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, og beløbene afrundes til nærmeste 10.000 kr.

Forslaget skal ses i forlængelse af regeringsgrundlaget, hvor det fremgår, at "strukturen og finansieringen på anbringelsesområdet overvejes".

https://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/l140/20111_l140_som_fremsat.htm

Refusionssats og refusionsbeløb samt regulering

§ 2. Jf. § 176, stk. 1 i lov om social service, refunderer staten i de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 950.000 kr. årligt, 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb, jf. dog § 176 a. For den del af udgifterne, der overstiger 1.770.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct., jf. dog § 176 a.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer, som er under 18 år, eller som modtager støtte efter § 76, i en konkret sag overstiger 710.000 kr. årligt, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.420.000 kr. årligt, udgør statsrefusionen 50 pct., jf. § 176 a i lov om social service.

§ 3. Refusionsgrænserne og -beløbene i § 2, stk. 2, gælder ligeledes for en kommunes samlede udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven, hvis fire eller flere børn i samme husstand er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 7, eller har ophold på et anbringelsessted efter § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3, jf. § 176 a, stk. 2, i lov om social service. Det er alle udgifter til foranstaltninger efter serviceloven i forhold til de anbragte børn, der kan medregnes, og ikke kun udgifterne til anbringelserne.

Stk. 2. Ved børn i samme husstand forstås børn og unge, som forud for anbringelsen er tilmeldt Folkeregisteret på samme adresse som forældremyndighedsindehaveren. Hvis to personer er gift eller samlevende, omfatter husstanden børn og unge, som mindst den ene af parterne har forældremyndighed over.

Stk. 3. Alle børn og unge i husstanden, jf. stk. 2, medregnes, uanset at de enkelte børn eller unge anbringes på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. Hvis forældre med fælles forældremyndighed flytter fra hinanden, medregnes barnet eller den unge i forhold til refusionsopgørelsen til husstanden i den kommune, der afholder anbringelsesudgiften til det pågældende barn eller unge. Bor begge forældre fortsat i den kommune, der afholder anbringelsesudgiften, beslutter denne kommune, i hvilken af de to forældremyndighedsindehaveres husstande barnet skal medregnes i forhold til refusionsopgørelsen.

§ 4. Efter § 182, stk. 10, reguleres de beløb, der er nævnt i §§ 176 og 176 a i lov om social service, en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2013, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbene afrundes til nærmeste 10.000 kr.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?>

[id=143135&fbclid=IwAR2gdcMZXohdrIMknfHCo4poz8xSRBK-MevSuLC8rdFyk1S6Wd1Cm1Tw0YY](https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?id=143135&fbclid=IwAR2gdcMZXohdrIMknfHCo4poz8xSRBK-MevSuLC8rdFyk1S6Wd1Cm1Tw0YY)

”Statsrevisorerne finder det utilfredsstillende, at der er et højt fejlniveau i kommunernes behandling af sager, hvor de modtager refusion fra staten. Kommunerne har således i flere tilfælde hjemtaget refusion uden at være berettigede til det.”

<http://www.rigsrevisionen.dk/publikationer/2018/92017/statsrevisorernes-bemaerkning-til-beretningen/>